

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj/27-21/2012.

Üzleti titkot nem tartalmaz!

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a Kovács István ügyvezető által képviselt **T&CS 2002 Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.** (Budapest) eljárás alá vont vállalkozás ellen megtévesztő reklám tilalmának feltételezett megsértése miatt indult eljárásban tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t :

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró Versenytanácsa megállapítja, hogy a T&CS 2002 Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. 2011. december 8-tól 2012. április 12-ig megtévesztő reklámozási gyakorlatot folytatott, amikor a potenciális ügyfelekhez eljuttatott küldeményei azt a látszatot keltették, hogy azok egy már megkötött szerződés alapján kibocsátott számlák.

Az eljáró versenytanács 1.000.000.- Ft (Egymillió forint) bírság megfizetésére kötelezi a T&CS 2002 Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-t.

A bírságot a kötelezett a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételi számla javára köteles befizetni, a közlemény rovatban feltüntetve az eljárás alá vont nevét, a versenyfelügyeleti eljárás számát és a befizetés jogcímét (bírság).

Ha a kötelezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal elrendeli a határozat végrehajtását.

Az eljáró versenytanács jelen határozat kézhezvételét követő 8. nap elteltét követően megtiltja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételétől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtandó, vagy ajánlott levélként postára adott keresettel lehet kérni.

INDOKOLÁS

I.

A vizsgálat megindításának körülményei

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) annak vizsgálatára indított eljárást a T&CS 2002 Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (a továbbiakban: eljárás alá vont) ellen, hogy az eljárás alá vont megsértette-e a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grt.) 12. §-ának (1) bekezdését, amikor számlának látszó közlést, illetve szolgáltatásnyújtásra vonatkozó üzleti ajánlatot küldött vállalkozások számára.
2. A versenyfelügyeleti eljárás a 2011. novemberétől az eljárás kezdő időpontjáig (2012. április 12.) tartó, a vállalkozások adatainak a Magyar-Telefonkönyvben, a www.magyar-telefonkonyv.hu oldalon való 2012. évi megjelenésre vonatkozó reklámjainak a vizsgálatára terjed ki.
3. Az eljárás alá vont bevételei alapján a számlalevelek 2011 decembere és 2012 áprilisa között kerülhettek kiküldésre, ideértve mind a kezdő, mind a záró hónapot.

II.

Az eljárás alá vont

4. Az eljárás alá vont vállalkozás 2002. évben jött létre és a cégnyilvántartás szerinti tevékenysége egyebek között információ-technológiai szaktanácsadásra is kiterjed. A társaság jegyzett tőkéje 3.000.000.- Ft, a társaságnak (a vizsgált időszakban) egy tagja volt, Kovács István, aki egyben a társaság ügyvezetője is.
5. Az eljárás alá vont 2011. és 2012. évi nettó árbevételére vonatkozó adatok nem ismertek, ugyanakkor rendelkezésre állnak az eljárás alá vont számlavezető bankja által szolgáltatott azon adatok, amelyekből megállapítható, hogy 2011-ben és 2012-ben milyen bevételei voltak az eljárás alá vontnak (Vj/27-004/2012. üzleti titok). Ezek szerint 2011. december 9. és 2012. április 11. között több száz vállalkozás teljesített egyenként 28.750 Ft összegű fizetést az eljárás alá vont részére. Összesen [üzleti titok] árbevétele keletkezett öt hónap alatt.

III.

A vizsgált kereskedelmi gyakorlat

6. A vállalkozások törekednek arra, hogy elérhetőségeik, a termékeiről, szolgáltatásairól szóló ismertetések minél hatékonyabban és minél szélesebb körben jussanak el a potenciális ügyfélkörhöz. Ennek egyik eszköze a vállalkozásra vonatkozó információkat elérhetővé tevő online adatbázisokban, telefonkönyvekben való megjelenés.
7. Magyarországon több vállalkozás kínálja az online szakmai cégbázissal kapcsolatos szolgáltatásait.
8. Az eljárás alá vont 2011 decemberétől postai úton vállalkozásokat keresett meg.
9. A postai küldeményben elhelyezett, „Díjbekérő számla” elnevezésű, megjelenésében számlának látszó, fejrésében mind az eljárás alá vont, mind a címzett – „vevő”

megnevezéssel – adatait tartalmazó dokumentum kitöltött „számlaszám”, „számla kelte”, „fizetési határidő”, „teljesítés időpontja” és „fizetési mód” rovatokat tartalmaz, majd megadja a szolgáltatás megnevezését („6209 Regisztráció - Egyéb információ-technológiai szolgáltatás”), mennyiségét, egységárát, valamint tartalmazza a „nettó Ft”, „áfa %”, „áfa (Ft)” és „fizetendő” rovatokat, ez utóbbi 28.500.- Ft összeget ír. A „díjbekérő számlán” jól olvasható az eljárás alá vont pecsétje, valamint szerepel rajta egy aláírás.

10. A szintén a postai küldemény részeként megküldött, mind az eljárás alá vont, mind a címzett adatait tartalmazó fejrész alatt „előfizetői szerződés” címet viselő dokumentumon tárgyként a „2012. évi megjelenés a Magyar Telefonkönyvben” közlés szerepel, majd az ügyfél adatai (cégnév, cím, kapcsolattartó neve), a megjelenítendő telefonszám, illetve a nettó és bruttó díj (bruttó 28.750 Ft), a fizetési határidő, a díjfizetés módja, illetve a „megjelenítési időszak”. Kiemelten a következő felhívás szerepel a dokumentumban: „Tisztelt Előfizető! Kérjük ellenőrizze le az Előfizetői Szerződésen, illetve a www.magyar-telefonkonyv.hu oldalon szereplő adatai helyességét, amennyiben telefonszámában vagy egyéb adataiban változás történt kérem jelezze felénk e-mailben legkésőbb az év végéig! Az internetes megjelenés adatai a 2012. év közben bármikor változtathatóak.” A dokumentum „Szolgáltatási feltételek” cím alatt apró, az olvashatóságot jelentősen korlátozó méretű betűkkel a következőket tartalmazza:

1. A T & CS 2002 Kft. mint szolgáltató a megrendelő részére biztosítja a fenti szerződésben rögzített paraméterek alapján a www.magyar-telefonkonyv.hu internetes oldalon való megjelenést, valamint a T & CS 2002 Kft. összes nyomtatott formátumú és CD lemezen megjelent kiadványában is.
2. A szolgáltató kizárólag postai úton juttatja el a megrendelőhöz ezen szerződést, mely ajánlattételnek minősül, és mindkét fél aláírása után válik jogilag elfogadott szerződésnek mind szolgáltató, mind megrendelő részéről.
3. Az előfizetői szerződés érvényesnek és elfogadottnak tekinthető, amennyiben mindkét fél az aláírásával hitelesíti, vagy az előfizetői szerződéshez mellékelt számla kiegészítésre kerül.
4. Amennyiben a szolgáltatási díj átutalása nem történik meg, úgy szolgáltató jogosult a megrendelőt a szolgáltatásból kikapcsolni.
5. A megrendelő jogosult a szerződés időtartama alatt bármikor az adatai változtatására, ezt a szolgáltató felé elektronikus levél formájában teheti meg, amit szolgáltató köteles 24 óra alatt módosítani.

11. Mindkét dokumentum alján a következő olvasható: „A díjbekérő számla olyan programmal készült, amely minden tekintetben megfelel a hatályos jogszabályoknak. A díjbekérő számla a T & CS 2002 Kft. számlázó programmal készült. A díjbekérő számla 1 példányban készült”.

12. A rendelkezésre álló információk szerint több rendőrkapitányság indított büntetőeljárást a GVH által jelen eljárásban vizsgált magatartással összefüggésben.

IV. Az eljárás alá vont előadása

13. Az eljárás alá vont az eljárás során nem nyilatkozott, az eljáró versenytanács előzetes álláspontjára nem tett észrevételt, tárgyalás megtartását nem kérte. Az eljárás alá vont vállalkozás részére a Versenytanács előzetes álláspontjának és a tárgyalási értesítésnek kézbesítése is hirdetményi úton történt.

V. Jogi háttér

Irányadó jogszabályok

14. A vizsgált kereskedelmi gyakorlattal kapcsolatban megállapítható, hogy címzettjei vállalkozások és olyan természetes személyek, akik önálló foglalkozásukkal és gazdasági tevékenységükkel összefüggő célok érdekében járnak el. Fentiekre tekintettel a vizsgált magatartás nem tartozik a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) hatálya alá. A vizsgált tájékoztatások reklámnak minősülnek a Grt. 3. § h) pontja értelmében, így azokra a Grt. alkalmazandó
15. A Grt. 2. §-a szerint a Grt.-nek a megtévesztő reklámra vonatkozó rendelkezéseit csak annyiban kell alkalmazni, amennyiben a reklám címzettje kizárólag vállalkozás vagy önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró nem természetes személy.
16. A Grt. 3. §-ának d) pontja szerint a gazdasági reklám olyan közlés, tájékoztatás, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog – ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket – szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog értékesítésének vagy más módon történő igénybevételenek előmozdítására, vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás neve, megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru, árujelző ismertségének növelésére irányul.
17. A Grt. 3. §-ának h) pontja értelmében megtévesztő reklám minden olyan reklám, amely bármilyen módon – beleértve a megjelenítését is – megtéveszti vagy megtévesztheti azokat a személyeket, akik felé irányul, vagy akiknek a tudomására juthat, és megtévesztő jellege miatt befolyásolhatja e személyek gazdasági magatartását, vagy ebből eredően a reklámozóéval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató más vállalkozás jogait sérti vagy sértheti.
18. A Grt. 3. §-ának j) pontja rögzíti, hogy a reklám címzettje, aki felé a reklám irányul, illetve akihez a reklám eljut.
19. A Grt. 3. §-ának r) pontja szerint vállalkozás, aki önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el.
20. A Grt. 12. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy tilos a megtévesztő reklám.
21. A Grt. 12. §-a (2) bekezdése szerint a reklám megtévesztő jellegének megállapításakor figyelembe kell venni különösen a reklámban foglalt azokat a tájékoztatásokat, közléseket, amelyek
- a) az áru jellemző tulajdonságaira,
  - b) az áru árára vagy az ár megállapításának módjára, valamint az áru megvételének, illetve igénybevételeének egyéb szerződéses feltételeire, továbbá

- c) a reklámozó megítélésére, így a reklámozó jellemzőire, az őt megillető jogokra, vagyonára, minősítésére, elnyert díjaira vonatkoznak.
22. A Grt. 12. §-ának (3) bekezdése szerint a (2) bekezdés a) pontja alkalmazásában az áru jellemző tulajdonsága különösen az áru kivitelezése, összetétele, műszaki jellemzői, mennyisége, származási helye, eredete, előállításának vagy szolgáltatásának módja és időpontja, beszerezhetősége, szállítása, alkalmazása, a használatához, fenntartásához szükséges ismeretek, adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, veszélyessége, kockázatai, egészségre gyakorolt hatásai, környezeti hatásai, energiafelhasználási ismérvei, tesztelése, ellenőrzöttsége vagy annak eredménye.
23. A Grt. 23. §-ának (1) bekezdése értelmében a Grt.-ben foglalt rendelkezések megsértéséért – a (2)-(7) bekezdésben foglalt kivételekkel – a reklámozó, a reklámszolgáltató és a reklám közzétevője is felelős.
24. A Grt. 24. §-ának (3) bekezdése alapján a Grt. 12. §-ában foglaltak megsértésének megállapítása a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik.
25. A Grt. 28. §-ának (1) bekezdése szerint a GVH eljárására a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) III. fejezetének rendelkezéseibe ütköző magatartásokkal szembeni eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, a Grt.-ben meghatározott eltérésekkel.
26. A Tptv. 77. §-a (1) bekezdésének d) és f) pontja alapján az eljáró versenytanács határozatában d) megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését, f) megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartást további folytatását.
27. Az eljáró versenytanács a Tptv. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a Tptv. (illetve a Grt.) rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak - a határozatban azonosított - vállalkozás csoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A (2) bekezdés szerint ha az (1) bekezdés szerinti vállalkozásoknak, illetve vállalkozás csoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hitelesnek tekinthető információ, a bírság maximumának meghatározásakor az utolsó hitelesen lezárt üzleti év árbevétele az irányadó. A (3) bekezdés rögzíti, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztók, üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

VI.

A vizsgált kereskedelmi gyakorlat jogi értékelése

A GVH hatáskörének fennállása

28. A Grt. 24. §-ának (3) bekezdése szerint a Grt. 12. §-ában foglalt megsértésének megállapítása a GVH hatáskörébe tartozik.

A Grt. szerinti értékelés

29. Az eljárás alá vont által megcélzott üzletfelek kizárólag vállalkozások. A vállalkozásoktól és a fogyasztóktól különböző mértékű ésszerűség, tudatosság várható el, mely mérce a vállalkozások esetében magasabb. A Versenytanács álláspontja szerint ugyanakkor a vállalkozásokra jellemző magasabb ismeretek és körültekintőbb eljárás mellett egy, a számlára az összetéveszthetőségig hasonlító dokumentum alapján nem elvárható a címzettől annak feltételezése, hogy az nem egy korábban érvényesen létrejött szerződéssel kapcsolatban kibocsátott számla. Bár az üzletfelektől is elvárható a hozzájuk beérkező dokumentumok figyelmes elolvasása, azonban ez nem mentesíti az eljárás alá vontat azon követelmény teljesítése alól, hogy ne alkalmazzon megtévesztésre alkalmas reklámot. A vállalkozások reklámjai nem alapulhatnak azon az elven, hogy az ésszerűen eljáró üzletfeleknek (eleve) tüzetesen ellenőrizniük kelljen a vállalkozás küldeményeit, tájékoztatásait, reklámjait.
30. A vállalkozásoknál – leszámítva a kis- és mikrovállalkozások egy részét - általában külön részleg foglalkozik az ajánlatokról való döntéssel és a számlák kifizetésével. Lényeges tehát az, hogy egy céghez beérkezett irat – a „postabontó” részleg, illetve a postát fogadó és kezelő munkatárs nagyrészt mechanikus tevékenysége alapján – milyen elbírálásban részesül, melyik részleghez, melyik szintre kerül. Abban az esetben, ha egy ajánlatot számlának néznek, onnantól kezdve bizonyos automatizmusok indulnak be, s az ajánlathoz csatolt fizetési szelvény – mint a feltételezett szerződéses viszonyból eredő számla – kifizetésre kerülhet.
31. Jelen esetben az üzletfelek részére az eljárás alá vont két dokumentumot küldött meg: egy egyoldalas dokumentumot, amely a „díjbekérő számlát” tartalmazta, illetve az „előfizetői szerződést.” Az eljárás alá vont küldeménye összhatásában alkalmas volt a megtévesztésére, mivel annak a látszatát kelti, hogy az egy már korábban megkötött szerződés alapján kibocsátott számlát kapott a címzett. Az eljárás alá vont a már meglévő üzleti partnerség álcája mögé bújva igyekezett ügyfeleket szerezni.
32. Egy kereskedelmi kommunikációban (adott esetben egy reklámban) annak ajánlat voltáról minden körülmények között világosan, egyértelműen ki kell, hogy derüljön, hogy az egy ajánlat, ellenkező esetben megtévesztésre alkalmas. Ennek a követelménynek nem tett eleget az eljárás alá vont küldeménye.
33. Az eljárás alá vont által alkalmazott kommunikáció nem tartalmazott arra vonatkozó egyértelmű, félreérthetetlen, a figyelem felhívására alkalmas módon tett tájékoztatást, hogy a küldemény csak ajánlatnak minősül. Amint azt a Versenytanács már több ízben is kifejtette, az apróbetűs közlés a figyelem felhívására nem alkalmas. Eljárás alá vont nem hívta fel a címzett figyelmét világosan arra, hogy a megküldött dokumentumok célja szerződéskötés kezdeményezése a címmel, nem tette egyértelművé (pl. a „díjbekérő számla” áthúzásával, vagy az ajánlat szó hangsúlyos feltüntetésével), hogy a postai küldeményben szereplő „díjbekérő számla” valójában nem számla, az azon szereplő összeget szerződéses akarat hiányában nem kell kiegyenlíteni.
34. A címzett figyelmét a fizetési határidő számlán való szerepeltetése is elterelhette arról, hogy még nincs szerződéses viszony közte és a küldemény feladója között. A számlán a „Teljesítési dátum” rovatban ugyanaz a naptári nap szerepelt, mint a „Fizetési határidő”

rovatban. Eljárás alá vont tehát úgy tüntette fel, mintha már teljesítette volna a saját kötelezettségét, s ezért azzal egyidejűleg esedékessé vált az ellenszolgáltatás megfizetése.

35. Ugyancsak elterelhette a címzett figyelmét az is, hogy az „előfizetői szerződés elnevezésű” dokumentumban – miközben nem emelte ki a küldemény ajánlat jellegét – hangsúlyosan az arra történő felhívás szerepelt, hogy ha a címzettnek az előfizetői szerződésen, illetve a www.magyar-telefonkonyv.hu oldalon szereplő adatai nem helyesek, akkor ezt jelezze az eljárás alá vontnak, amely felhívás szintén egy már létrejött szerződéses viszonyra utalt.
36. Mivel az előző pontokban kifejtett körülmények együttes hatására egy elvárható gondosságot tanúsító vállalkozás esetében is fennáll a lehetősége annak, hogy a „díjbekérő számlán” szereplő összeg kiegyenlítése útján – tudomása és szándéka ellenére – szerződést hozzon létre, a számlának álcázott levél olyan reklámnak minősül, amely megtévesztő, s mint ilyen, tiltott.
37. Megjegyzi az eljáró versenytanács, hogy egy szerződés létrehozatalára irányuló dokumentumról minden körülmények között ki kell, hogy derüljön, hogy az egy ajánlat, ellenkező esetben megtévesztésre alkalmas.
38. Mivel az előző pontokban kifejtett körülmények együttes hatására egy elvárható gondosságot tanúsító vállalkozás esetében is fennáll a lehetősége annak, hogy a számlán szereplő összeg kiegyenlítése útján – tudomása és szándéka ellenére – szerződést hozzon létre, a számlának álcázott levél olyan reklámnak minősül, amely megtévesztő, s mint ilyen tiltott. Eljárás alá vont magatartása alkalmas arra, hogy szolgáltatásának igénybe vételére ösztönözze a címzettet, de nem a – reklámtól megszokott módon - a szolgáltatás előnyeinek kiemelése útján, hanem a tartozás érzetét – megalapozatlanul – keltve.
39. Figyelemmel a fentiekre az eljáró versenytanács a Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján megállapítja, hogy az eljárás alá vont a 2011. novemberétől 2012. áprilisáig terjedő időszakban megtévesztő reklámozási gyakorlatot folytatott, amikor a potenciális ügyfelekhez eljuttatott küldeményei azt a látszatot keltették, hogy azok egy már megkötött szerződés alapján kibocsátott, teljesítendő számlák. Az eljárás alá vont magatartása a Grt. 12. §-a (2) bekezdésének b) pontjába ütközik, és ezáltal sérti a Grt. 12. §-ának (1) bekezdését.
40. A jogsértéssel érintett időszakot - az eljárás alá vont erre vonatkozó nyilatkozata hiányában - az eljáró versenytanács a rendelkezésére álló adatok alapján állapította meg. Az eljáró versenytanács kezdő időpontnak a cég 2011. novemberét tekintette, mivel eljárás alá vont ügyvezetője november 9-én nyitotta meg a vizsgált eljárásban használt bankszámláját, és azon 2011. decemberében már árbevétele keletkezett. Záró időpontnak azért tekintette az eljáró versenytanács 2012. áprilisát, mert az eljárás alá vont ebben a hónapban még realizált árbevételt.
41. A Grt. 23. §-ának (1) bekezdése értelmében a Grt.-ben foglalt rendelkezések megsértéséért – főszabályként – a reklámozó, a reklámszolgáltató és a reklám közléte is felelős. Jelen esetben eljárás alá vont reklámozónak és reklámszolgáltatónak is tekintendő, továbbá ő maga a reklám közléte is.
A T&CS 2002 Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. azért tekintendő reklámozónak, mivel őt illette a szolgáltatás-értékesítéséből származó bevétel, egyértelműen megállapítható tehát, hogy a T&CS 2002 Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-nek a vizsgált magatartás megvalósítása közvetlen érdekében állt.

Eljárás alá vont azért tekintendő reklámszolgáltatónak, mert a kifogásolt tájékoztatások szövegét ő alakította ki. A T&CS 2002 Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. azért tekintendő a reklám közzétevőjének, mert ő juttatta el – postai úton – a reklámot a címzetteknek. Eljárás alá vont felelőssége tehát háromféle minőségében tanúsított magatartása alapján is fennáll.

42. Az eljáró versenytanács a jogsértés megállapításán túlmenően a Tpv. 78. §-ának (1) bekezdése alapján bírság kiszabását is indokoltnak tartotta. Az eljáró versenytanács a bírság összegét a Tpv. 78. §-a (3) bekezdésének, illetőleg a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 1/2007. számú, a bírság mértékének meghatározásával kapcsolatban kialakult versenytanácsi gyakorlatot rögzítő közleményben foglaltaknak megfelelően határozta meg.
43. A bírság tekintetében az eljáró versenytanács, mivel a jogsértő kommunikációk költsége nem ismert, a jogsértésből származó árbevételből indult ki. Eljárás alá vont 2012. évi teljes árbevétele nem ismert, így az eljáró versenytanács az eljárás alá vont vállalkozás 2011/2012. évi árbevételéből indult ki, ami közvetlenül a jogsértő magatartással összefüggésben keletkezett. Az eljáró versenytanács a nettó árbevétel értékét az eljárás alá vont számlavezető bankja által szolgáltatott adatokból kapta meg. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a cég semmilyen fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a teljes befolyt árbevételt nettó árbevételnek tekintette.
44. Súlyosító körülményként értékelte az eljáró versenytanács azt, hogy a T&CS 2002 Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.
- a jogsértő gyakorlatot hosszú ideig folytatta,
  - a jogsértő gyakorlattal a vállalkozások széles körét érte el,
  - magatartása felróható volt, tekintettel arra, hogy ellentétes volt a polgári jogi együttműködési kötelezettség elvével és a szerződéskötés kialakult gyakorlatával,
  - az árbevétel megszerzése után eltűnt a piacról.
45. A Versenytanács enyhítő körülményt nem látott azonosíthatónak.
46. Végezetül az eljáró versenytanács a fentieknek megfelelően kalkulált bírságösszeget megvizsgálta abból a szempontból, hogy az – figyelemmel az ügy összes körülményeire – kellő mértékű elrettentő erőt képvisel-e, illetve hogy nem haladja-e meg a Tpv.-ben meghatározott törvényi maximumot. Ez utóbbi körülmény jelen ügyben érdemi korlátot jelentett, így az eljáró versenytanács a kiszabható maximumhoz közeli mértékben határozta meg a bírság összegét.

VII.

Egyéb kérdések

47. A bírságot a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 110. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint a keresetlevél benyújtásának a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya, az ügyfél azonban a keresetlevélben a döntés végrehajtásának felfüggesztését kérheti. A végrehajtást a kérelem elbírálásáig a Versenytanács nem foganatosíthatja.
48. A Ket. 171. §-ának (4) bekezdése értelmében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó

törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIV. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 46. §-ával megállapított VIII. fejezetét kell alkalmazni az e rendelkezés hatálybalépésekor (2012. február 1.) még meg nem indult végrehajtási eljárásokra is. Ennek alapján a jelen eljárásban alkalmazható a Ket. 2012. február 1-je óta hatályos 140. §-a is, amelynek (1) bekezdése értelmében a végrehajtást megindító hatóság vagy a bíróság függesztheti fel a végrehajtást. A Ket. 140. §-ának (3) bekezdése szerint a végrehajtást megindító hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.

49. A Ket. 138. §-ának (1) bekezdése szerint a pénzfizetési kötelezettségének határidőre eleget nem tevő késedelmi pótlékot köteles fizetni. A (3) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.
50. Az eljárást befejező döntést a Tpv. – Fttv. 27. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó – 63. §-ának (2) bekezdés a) pontja szerint a vizsgálat elrendelésétől számított három hónapon belül kell meghozni; az ügyintézési határidő azonban ugyanezen szakasz (6) bekezdése szerint indokolt esetben két alkalommal, egyenként legfeljebb két hónappal meghosszabbítható. Jelen ügyben az eljárási határidő betartásra került, mivel eljárás alá vont a 2012. IV. 12.-i adatkérő végzésre a határozathozatal napjáig sem válaszolt. [A Ket. 33. §-a (3) bekezdésének c) pontja alapján a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő az ügyintézési határidőbe nem számít be.]
51. Az eljáró versenytanács a határozatot a Tpv. 74. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg, mivel tárgyalás tartását az ügyfél nem kérte és az eljáró versenytanács sem tartotta szükségesnek.

52. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2013. február 28.

dr. Berki Ádám sk.
előadó versenytanács tag

dr. Miskolczi Bodnár Péter sk.
versenytanács tag

dr. Szoboszlai Izabella sk.
versenytanács tag